

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 5270/14

לפני: כבוד השופט ס' גיבראן
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט צ' זילברטל

המערער: אהוד אולמרט

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה מטעם המשיבה לתיקון פסק דין

בשם המערער: עו"ד נויט נגב; עו"ד איריס ניב סבאג

בשם המשיבה: עו"ד יוסף (ג'ואי) אש; עו"ד ליאת בן ארי (שווקי)

החלטה

השופט נ' הנדל:

הוגשה בקשה לתיקון פסק דין בע"פ 5270/14 (להלן: פסק הדין) לפי סעיף 81(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984. עניינה של הבקשה – פסקה 44 לחוות דעתי בפסק הדין. עיון בסעיף החוק האמור מגלה כי, על פני הדברים, הבקשה אינה עונה על דרישותיו. ואולם, על מנת להעמיד את הדברים על דיוקם, סבורני שיש להיעתר לבקשת התיקון, כפי שיפורט להלן. זאת, בהתחשב בעמדת המערער המותירה את הבקשה, בסופו של דבר, לשיקול דעתו של בית המשפט; הסכמה כי אין בתיקון כדי להשפיע על התוצאה של פסק הדין; בהינתן שנימוקי הבקשה

להוספת ראייה כבר נכתבו בעיקרי הטיעון מטעם המדינה והועלו על ידה בדיון, ופסקה 44 המקורית לחוות דעתי בפסק הדין ציינה – בין היתר לאחר בחינה של נימוקים אלה ומתן מענה להם גם בפסקה 43 לחוות דעתי – כי אף בהנחה שהוגשה בקשה כנדרש ובמועד לא היה מקום להיעתר לה, בנסיבות העניין. לפיכך, תחת פסקה 44 המקורית לחוות דעתי תבוא הפסקה הבאה –

44. להשלמת נקודה זו אציין, כי בעיקרי הטיעון מטעמה ביקשה המאשימה לצרף ראייה חדשה שיש בה, לדעתה, לחזק את המסקנה כי השיחה בין דכנר לזקן ביציאתו מהפגישה הנטענת עם אולמרט אכן התקיימה (סעיפים 191-192). כפי שהערנו במהלך הדיון שהתקיים בפנינו (4.12.2014, עמ' 25-27), אין זה מקובל או נכון לבקש הוספת ראייה בערעור כבדרך אגב, במסגרת התייחסות בעיקרי הטיעון. נותר הרושם, כאילו צד אומר "אינני עומד על הבקשה, אך אם בכוונת בית המשפט לפסוק נגדי – דעו לכם כי יש בידי ראיות נוספות". המאשימה הודיעה כי יש לראות את ההתייחסות בעיקרי הטיעון מטעמה כהגשת בקשה. התנהלות כזו אין להשלים עימה. כפי שעלה גם במהלך הדיון – עם כל הכבוד, לא זו הדרך להגיש בקשה, ואין להציב מעין תנאי בפני בית המשפט. רק לאחר שעמדה זו הובהרה על ידינו, טרחה המדינה להגיש בקשה סדורה ומנומקת לצירוף הראייה בתאריך 7.12.2014. יודגש, כי בקשה זו הוגשה לאחר שכבר הוגשו עיקרי הטיעון מטעם המערער ולאחר שבאי כוחו סיימו להשמיע את טענותיו באשר להכרעת הדין בפנינו בדיון בעל פה. בהינתן ההשקעה המרשימה של המדינה בניהול ההליך בפנינו, נראה כי דרך העלאת הבקשה לא נעשתה מתוך שכחה או רשלנות. הוספת ראייה בערעור היא בגדר חריג, ויש סדרי דין ברורים המכתיבים את האופן שבו ניתן לעשות זאת. המדינה לא פעלה על פיהם, אלא כאשר הוער לה על כך. בשלב טיעוניהם, ציינו באי כוחו של אולמרט כי אין בכוונת ההגנה להתייחס לבקשה שאינה אלא סוג של הודעה, שכן לא הוגשה בקשה פורמאלית. מלבד המחדל הדיוני, נראה כי לא הייתה הצדקה לגופה לקבלת מעין-בקשה כזו בנסיבות התיק דנא, אפילו לאחר שהוגשה בקשה. כך בהינתן העיתוי, מהות העניין ואולי אף הצורך להחזיר את הדיון לבית המשפט קמא אילו התקבלה הראייה ש"ביקשה" המדינה להגיש על מנת לאפשר לסנגוריה חקירה בעניינה.

המסקנה מכל האמור, לרבות העדר ראיה ישירה ועיקרית, היא שאין לראות בעדותה של זקן, לפיה אינה זוכרת את האירוע, משום חיזוק לעמדת התביעה.

ניתנה היום, י"ב באדר א' התשע"ו (21.2.2016).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט